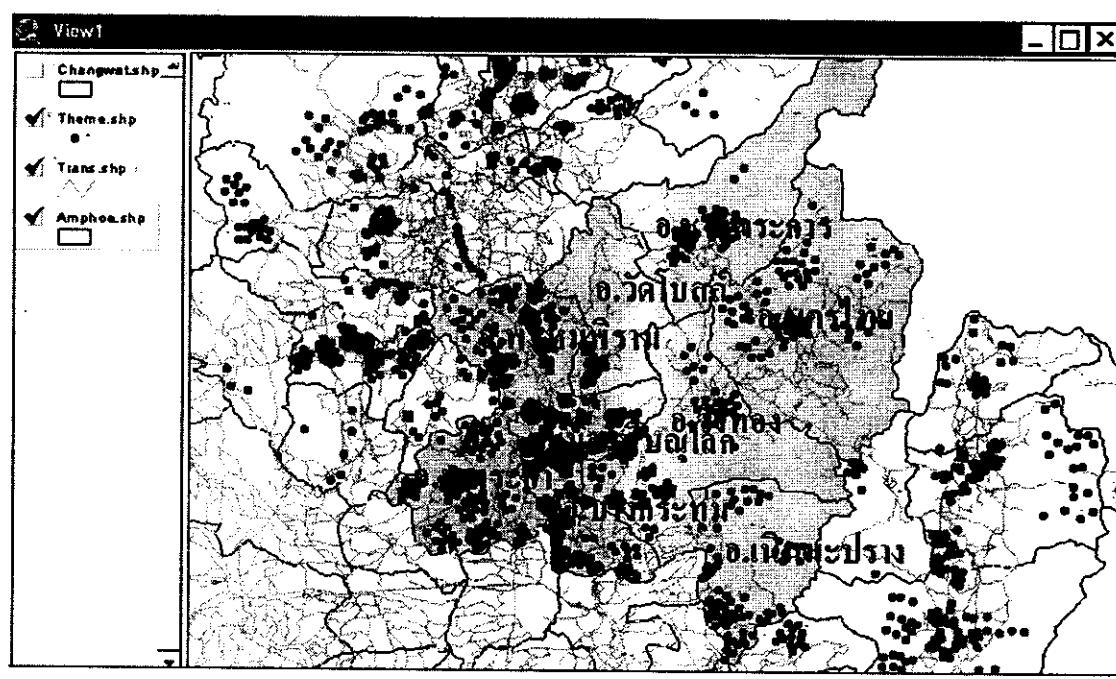

ภาคผนวก

ภาคผนวก

สภาพทั่วไปของ 4 จังหวัดภายใต้ความดูแลของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค
ที่ 2

รูปที่ ผ.1 แผนที่จังหวัดพิษณุโลก

1 สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก

1.1 ที่ดินและอาณาเขต

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 377 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ มีเนื้อที่ 10,815.8 ตารางกิโลเมตร(6,759,909 ไร่) หรือ ร้อยละ 6.37 ของพื้นที่ภาคเหนือ และร้อยละ 2.1 ของพื้นที่ทั้งประเทศ จังหวัดพิษณุโลกมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอป่าสัก อําเภอพิชัย อําเภอทองแสงขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดกับอำเภอเมือง อําเภอสามงาม อําเภอวังทรายพูน กิ่งอำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอค่าน้ำซ้าย จังหวัดเลย อําเภอเขาค้อ อําเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร อําเภอคีรีมาศ อําเภอกองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพิษณุโลก ทางตอนเหนือและตอนกลางเป็นเขตที่สูง ที่ราบสูงทางด้านตะวันออก และตะวันตกเฉียงเหนือ มีขบวนเขตภูเขาสูง ทั้งนี้มีเขตที่ราบทุบเขา ซึ่งเป็นที่ราบดินตะกอนที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่ตอนกลาง และตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มตามแนวน้ำ บ่อบริเวณน้ำน่าน เป็นย่านการเกษตรที่สำคัญที่สุดของจังหวัดพิษณุโลก

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ตามสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป มีลักษณะร้อนชื้น ฤดูร้อนมีอากาศร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวอากาศหนาวมาก ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ในปี พ.ศ. 2546 มีฝนตกประมาณ 87 วัน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 924.9 มิลลิเมตร

1.4 ภาคเศรษฐกิจ

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดที่ทำการเกษตร โดยเฉพาะพืชไร่ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ส่วนการทำนามีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นาหว่าน นาหว่านดม ข้าวไร่

ในปี พ.ศ. 2546 มีเนื้อที่ปลูกข้าว ใช้สำหรับปลูกข้าวเจ้า 2,424,307 ไร่ มีเนื้อที่เสียหาย 54,844 ไร่

ผลผลิตที่ได้จากการเก็บเกี่ยว 1,763,455 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 744 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2546 เนื้อที่ปลูกข้าวที่เสียหายมีจำนวน

มาก ประมาณ 54,844 ไร่ เนื่องจากมีเหลือกระโดด และหอยเชอร์จำนวนมากลงทำลายข้าวในหลายอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งในปีนี้มีปลูกกันมาก เช่น

ข้าวโพดเดี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ฝ้าย อ้อบโรงงาน ฯลฯ ส่วนไน์ผลและไม้ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น

มะม่วงอกร่อง ส้ม เสียวหวาน มะปราง มะขาม ฯลฯ

ส่วนพืชผักที่นิยมปลูกกันมาก ได้แก่ แตงกวา คะน้า บัว มะระจิน เป็นต้น

จำนวนครัวเรือนที่เพาะเดี้ยงสัตว์น้ำมี 11,979 ครัวเรือน ปริมาณสัตว์น้ำมีดีที่จับได้ 2,954,320 กิโลกรัม

จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2547

จังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP)

ตามราคากำไรปี 40,923 ล้านบาท และมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita GPP) 51,437 บาท

รายได้เฉลี่ยต่อหัว อยู่ในลำดับ 5 ของภาค

1.5 แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดพิษณุโลกมีแม่น้ำที่สำคัญดังนี้

- แม่น้ำน่าน
- แม่น้ำยม
- แม่น้ำเข็ก
- แม่น้ำแควน้อย

ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการเกษตร และการประมงของจังหวัด

1.6 การคมนาคมขนส่ง

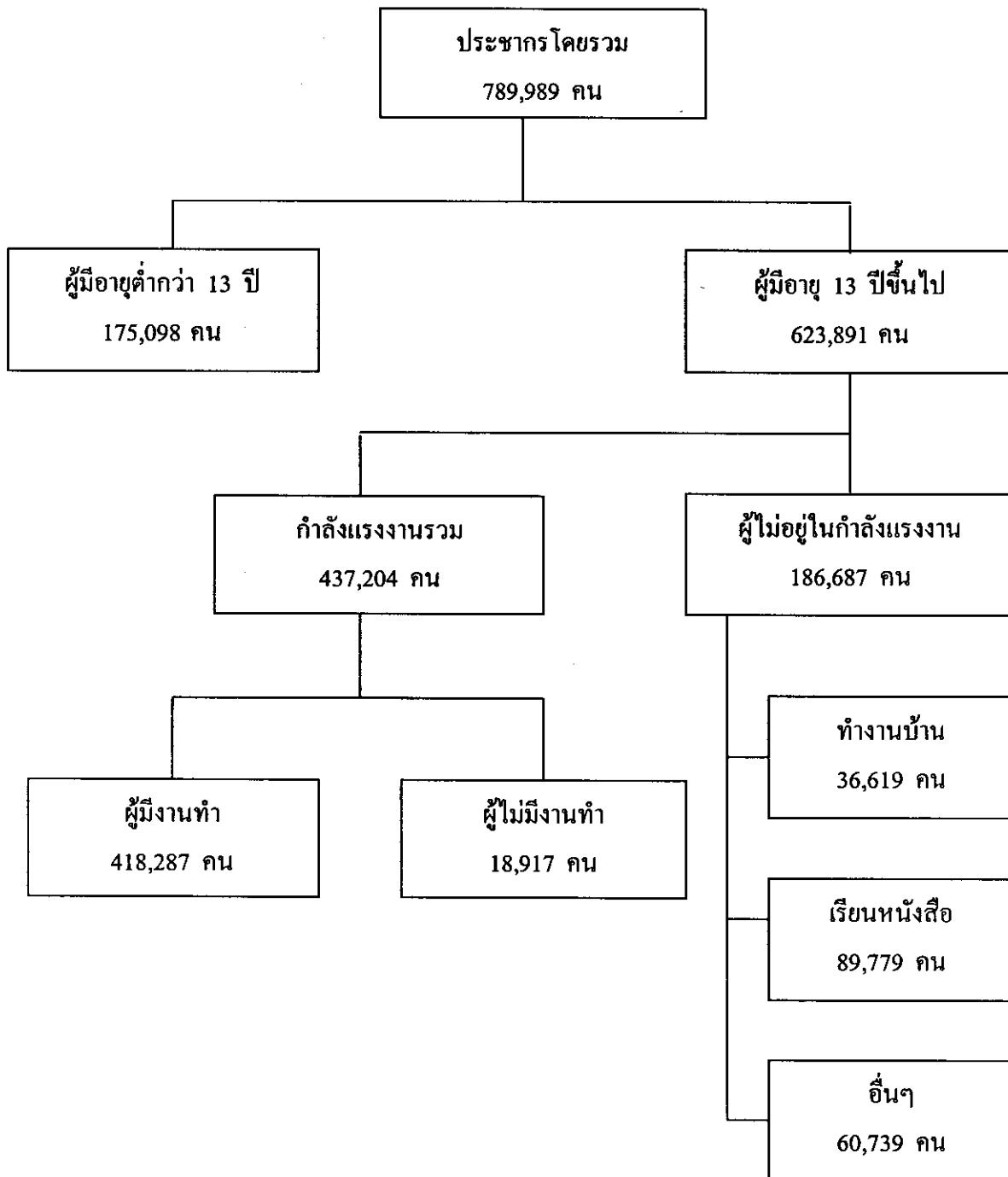
จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางค้านคมนาคมภาคเหนือตอนล่าง โดยมีเส้นทางติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ได้แก่ สะพาน 4 เส้นทาง คือ

ทางรถไฟ มีขบวนรถโดยสารผ่าน ขึ้นลง จากกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และ เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ

ทางรถชนต์ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัดและถนนสายต่างๆ ช่วยให้ประชาชนสามารถเดินทางภายนอก และระหว่างจังหวัดได้สะดวก อย่างไรก็ตาม จังหวัดพิษณุโลกยังประสบปัญหาการจราจรคับคั่ง เนื่องจากสภาพเมืองที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ถนนในเมืองมีขนาดเล็ก

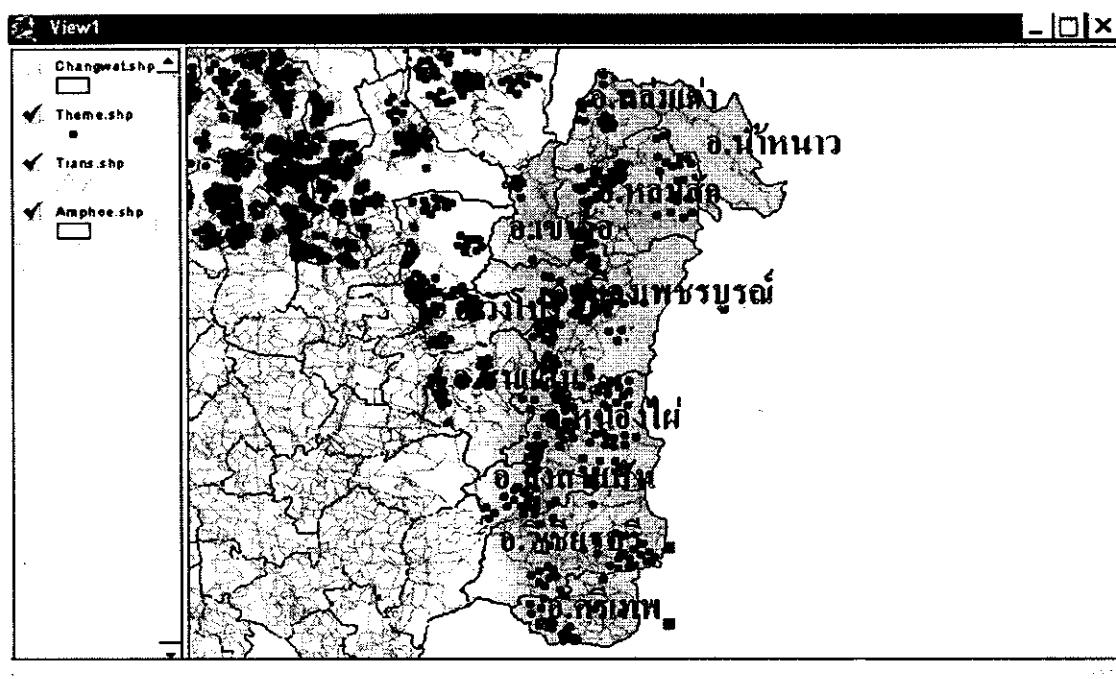
ทางอากาศ มีท่าอากาศยานพัฒน์ 1 แห่ง มีเส้นทางติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้ คือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ลำปาง เดย แม่สอด ตาก และน่าน
ทางน้ำ ใช้ได้ 2 สาย คือแม่น้ำน่าน และแม่น้ำยม แต่ใช้ได้เฉพาะหน้าน้ำเท่านั้น

ที่มา : <http://www.phitsanulok.go.th>

รูปที่ ผ.2 ผังแสดงโครงสร้างกำลังแรงงาน จังหวัดพิษณุโลก

ที่มา : สำนักสวัสดิการและคุณครองแรงงานจังหวัดพิษณุโลก

รูปที่ ผ.3 แผนที่จังหวัดเพชรบูรณ์

2 สภาพทั่วไปของจังหวัดเพชรบูรณ์

2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดเพชรบูรณ์ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 346 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 21 โดยมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 12,668.416 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,917,760 ไร่ คิดเป็น 7.4 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีพื้นที่มากเป็นลำดับที่ 4 ของภาค

จังหวัดเพชรบูรณ์มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดไถลีเกียง ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดเลย

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดพิจิตร

2.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ลุ่มแห้งกระทะ ประกอบด้วย เป็นเขา ป่า และที่ราบเป็นตอนๆ สลับกันไป โดยอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 174 กิโลเมตร ซึ่งส่วนที่กว้างที่สุดของจังหวัดทางด้านตะวันออกถึงด้านตะวันตก กว้าง 53 กิโลเมตร ส่วนที่ยาวที่สุดวัดจากด้านเหนือสุดจรดใต้สุดยาว 29 กิโลเมตร

โดยสภาพพื้นที่มีลักษณะคล้ายจากเหนือลงใต้ ทางตอนเหนือมีทิวเขาสูงส่วนตอนกลางของจังหวัดเป็นที่ราบ และมีเทือกเขาเพชรบูรณ์นานกันไปทั้งสองข้าง ทั้งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก หากอยู่ในตัวจังหวัดจะมองเห็นภูเขาล้อมรอบทั้งสี่ด้าน มีแม่น้ำป่าสักเป็นแม่น้ำสำคัญที่สุดของจังหวัด ไหลผ่านตอนกลางของจังหวัดจากทิศเหนือลงทิศใต้ ยาวประมาณ 350 กิโลเมตร และมีดินกำเนิดจากภูเขาพาลา จังหวัดเลย ซึ่งในฤดูฝน ถ้าฝนตกชุด น้ำจะไหลท่วมฝั่งแม่น้ำ ทำให้เกิดอุทกภัยตามบริเวณชายฝั่งแม่น้ำทั้งสองข้างส่วนในฤดูแล้งน้ำจะดีดเดือนขาดตอนเป็นช่วงๆ ไม่มีน้ำเพียงพอสำหรับการใช้ท่าเรือต่อ rerun

2.3 ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดเพชรบูรณ์มีภูเขารอบทำให้อากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว โดยเฉพาะในอำเภอเชียงใหม่และอำเภอเมือง ตลอดจนถึงตอนบนอำเภอหล่มเก่า อากาศจะหนาวจัดมากที่สุดของจังหวัด ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์จะมีลักษณะภูมิอากาศ แบ่งเป็น 3 ฤดูเหมือนทุกจังหวัดในประเทศไทย โดยฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม แต่จะมีระยะเวลาที่ช่วง

ช่วงประมาณ 1-3 สัปดาห์ ในเดือนกรกฎาคม เว้นปีได้พาขผ่านจะให้สภาวะปกติ ส่วนกุศลนาว จะเริ่มเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์

2.4 สภาพเศรษฐกิจ

การเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยคิดเป็นร้อยละ 85 ของประชากรทั้งจังหวัด ใช้พื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,1 ไร่ หรือประมาณ 52 % ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด โดยพืชไร่เป็นพืชที่ปลูกมากที่สุด มีเนื้อที่เพาะปลูก 2,921,801 ไร่ โดยเฉพาะข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พืชรองลงมาได้แก่ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ข้าวฟ่าง ฯ ฝ้าย ถั่วลิสงและยาสูบ สำหรับข้าวมีเนื้อที่เพาะปลูก 1,347,045 ไร่ ปลูกมากเป็นอันดับสองรองจากพืชไร่ การทำสวนผลไม้ส่วนมากจะเป็นสวนมะขามหวานซึ่งมีเนื้อที่เพาะปลูก จำนวน 64,045 ไร่ นอกจากนี้ยังมีการปลูกพืชผักผลไม้เมืองหนาว ไม้ดอก ไม้ประดับ และอาชีพอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การประมง

การพาณิชย์ ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด เช่น ข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

การอุตสาหกรรม ลักษณะการลงทุนค้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ที่อาศัยผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุคิน เช่น โรงสีข้าว โรงงานแม็คพีช โรงงานบิงดอง โรงงานปรุงแต่งอาหาร โรงงานแม่ฟ๊อสชั่นฟรุต เป็นต้น

จำนวนโรงงานในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีทั้งหมด 1,490 โรงงาน แบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้

โรงงานขนาดเล็ก เงินทุน น้อยกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 1,458 โรงงาน

โรงงานขนาดกลาง เงินทุน 10-100 ล้านบาท จำนวน 30 โรงงาน

โรงงานขนาดใหญ่ เงินทุน 100 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 2 โรงงาน

ตารางการลงทุนแยกตามหมวดอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินทุน	คนงาน	แรงงาน
1.	อุตสาหกรรมการเกษตร	986	475,680	1,768	22,254.08
2.	อุตสาหกรรมค่อสร้าง	94	450,727,030	1,101	18,744.41
3.	อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	44	1,389,716,000	1,578	255,806.15
4.	อุตสาหกรรมแปรรูปไม้	21	38,679,600	592	1,757.01
5.	อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	5	191,733,850.	2,183	2,400.93

6.	อุดสาหกรรมเคมีและพลาสติก	1	3,100,000	6	48.00
7.	อุดสาหกรรมโลหะและโลหะ	27	32,351,300	99	909.33
8.	อุดสาหกรรมบริการ	298	172,599,823	975	7,792.30
9.	อุดสาหกรรมอื่นๆ	14	77,498,000	221	418.45
รวมทั้งสิ้น		1,490	2,832,085,683	10,606	310,130.66

ลักษณะการลงทุนภาคอุดสาหกรรมในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในปัจจุบันนี้เป็นการลงทุนของบุคคลในห้องเดินส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการเจ้าของคนเดียวหรือครอบครัว มีบางกิจกรรมที่ผู้ลงทุนได้ร่วมลงทุนกับนักธุรกิจภายนอกในจังหวัด เป็นการลงทุนที่เจริญเติบโตทางธุรกิจตามภาวะเศรษฐกิจมากกว่าปีจัยสนับสนุนที่มาจากธุรกิจขนาดกลาง สำหรับแหล่งที่มาลงทุนในกิจการ จะมาจากการระดมในครอบครัว และถูกจัดสถาบันการเงินเอกชนทั่วไป

2.5 แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

จังหวัดเพชรบูรณ์มีการประปาส่วนภูมิภาคอยู่ 9 แห่ง ซึ่งดำเนินการผลิตและจำหน่ายให้แก่ประชาชน โดยส่วนใหญ่มีแหล่งน้ำดินที่ใช้ผลิตน้ำประปา คือ แม่น้ำป่าสัก

แหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญ คือแม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำพุง และมีห้วยลำชาต คลองหนองบึง ซึ่งแม่น้ำป่าสัก มีต้นกำเนิดจากภูเขาพาสา จังหวัดเลย เป็นแม่น้ำที่คดเคี้ยวลึก แคบ ไหลตามแนวที่ราบในกลางของจังหวัดผ่านห้องที่อำเภอทุกอำเภอ ยกเว้นอำเภอชานวน ในฤดูฝนน้ำไหลเชี่ยว ปริมาณน้ำมากและล้นฟัง

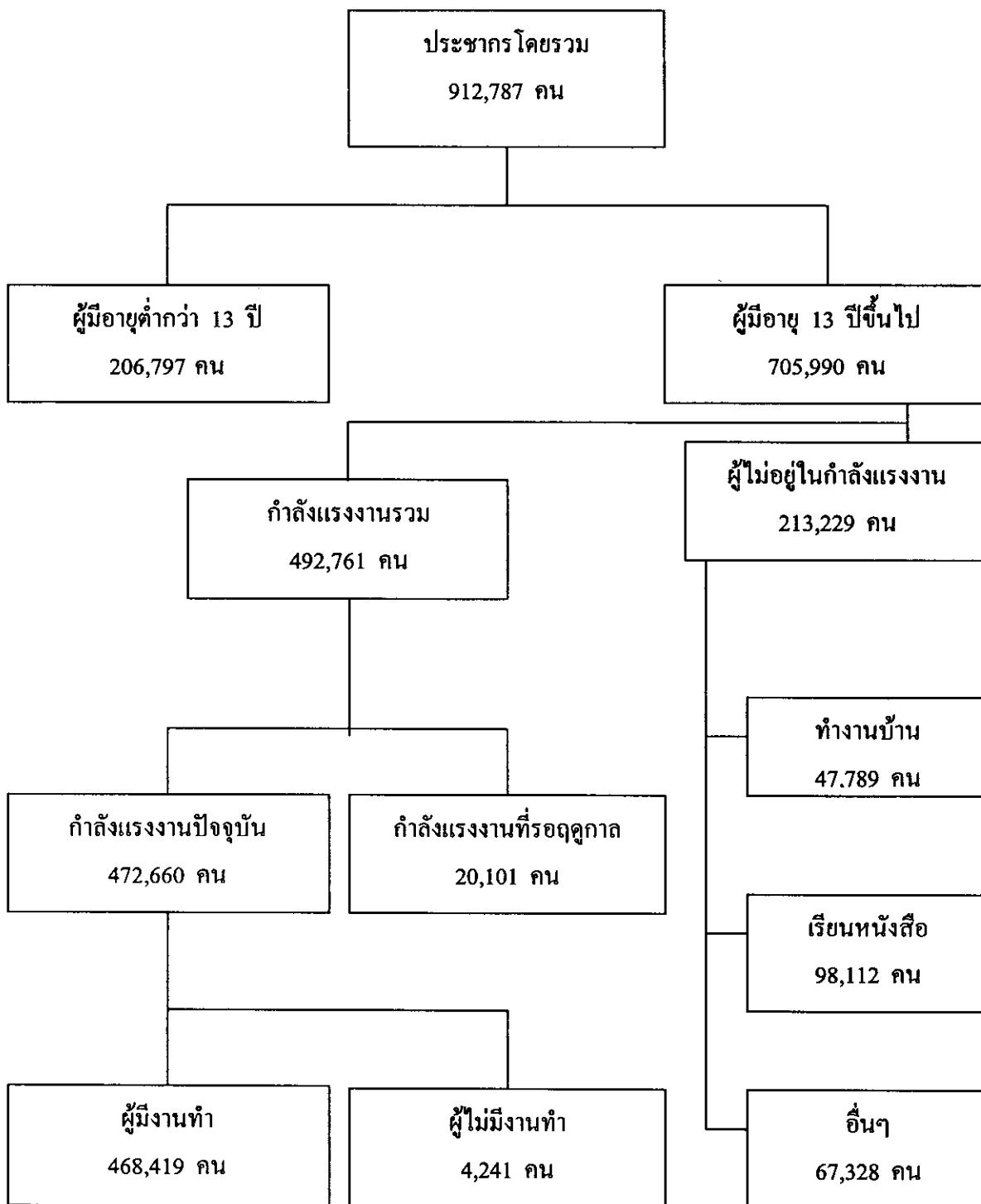
แหล่งน้ำได้ดิน น้ำไดดินมีปริมาณน้อยและคุณภาพต่ำจะอยู่บริเวณกึ่งกลางของจังหวัดตามแนวหนึ่งได้ โดยส่วนใหญ่มีปริมาณน้ำไดดินน้อยและคุณภาพดี ยกเว้นอำเภอชานวน อำเภอหล่มเก่าและบางส่วนของอำเภอหล่มสักและอำเภอวิเชียรบูรีที่มีปริมาณน้ำปานกลางและมีคุณภาพน้ำดีน้ำไดดินที่มีคุณภาพสูงและมีปริมาณน้ำปานกลางมีเพียงช่วงรอยต่อระหว่างอำเภอหนองบึง อำเภอชานวน อำเภอชุมแสงพัน และบางส่วนของอำเภอวิเชียรบูรี

แหล่งน้ำพื้นนา จังหวัดเพชรบูรณ์ มีโครงการชลประทานขนาดกลาง 5 โครงการเก็บน้ำได้ 53.92 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ 87,080 ไร่ และมีโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริจำนวน 8 โครงการ เก็บน้ำได้ 4,446 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ได้รับประโยชน์ 8,750 ไร่ โครงการชลประทานขนาดเล็กมี 68 โครงการ เก็บน้ำได้ 5.74 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ได้รับประโยชน์ 157,150 ไร่

2.6 การคุณนาคมขนส่ง

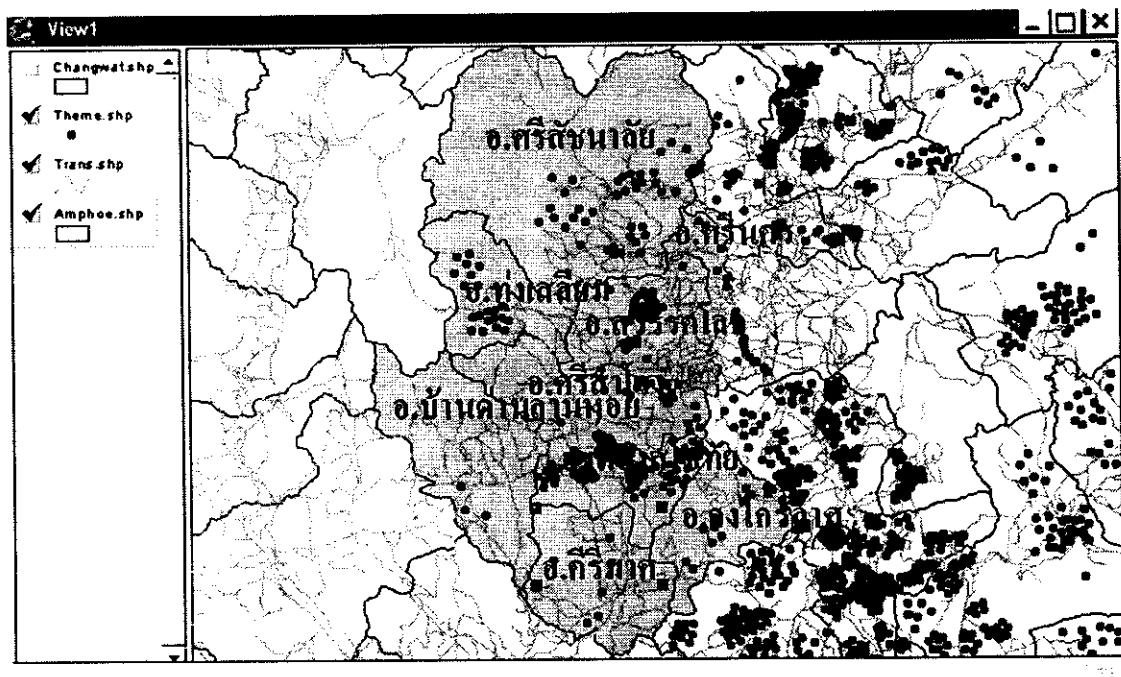
จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการคุณนาคมขนส่ง โดยทางรถยนต์ ที่สามารถต่อคันนาคม กับจังหวัดอื่นๆ โดยสามารถต่อคันกับกรุงเทพมหานครได้ตามทางหลวงหมายเลข 21 ซึ่งทางหลวงหมายเลข 21 เป็นเส้นทางหลักที่ผ่านเกือบทุกอำเภอ คือ อําเภอศรีเทพ อําเภอบึงสามพัน อําเภอหนองไผ่ อําเภอมีองเพชรบูรณ์ไปสิ้นสุดที่อําเภอลامสัก มีรถยนต์โดยสารประจำทาง ยนต์โดยสารปรับอากาศให้บริการทุกระยะ 1 ชั่วโมง และจังหวัดเพชรบูรณ์ มีสถานีบินพาณิชย์ ที่ดำเนินการอยู่ คือ อําเภอลامสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่มา : <http://www.Phetchabun.go.th>

รูปที่ ผ.4 ผังแสดงโครงสร้างกำลังแรงงาน จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่มา : ตารางสถิติโครงการสำรวจสำรวจนภาพการทำงานของประชากร ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติ

รูปที่ ผ.5 แผนที่จังหวัดสุโขทัย

3 สภาพทั่วไปของจังหวัดสุโขทัย

3.1 ที่ดึ้งและอาณาเขต

จังหวัดสุโขทัยตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร 440 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,596,092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,122,557 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดไชยาดี ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอถันแล จังหวัดอุตรดิตถ์ และอำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอพวนกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร และอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอพรมพิราม จังหวัดพิษณุโลก และอำเภอพิริยะ จังหวัดอุตรดิตถ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองตาก อำเภอป้านตาด จังหวัดตาก และอำเภอเดิน จังหวัดลำปาง

3.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ทางตอนเหนือเป็นที่ราบสูงมีภูเขาติดต่อเป็นแนวนาทางทิศตะวันตก พื้นที่ตอนล่าง เป็นที่ราบ ส่วนทางตอนใต้มีสภาพเป็นที่ราบสูงมีแม่น้ำยมไหลผ่านอำเภอศรีสัชนาลัย อำเภอสารคโลก อำเภอสำโรง อำเภอเมืองสุโขทัยและอำเภอคงไกรลาส ความยาวประมาณ 170 กิโลเมตร

3.3 ลักษณะภูมิอากาศ

มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

- อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.6 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.3 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี 27.9 องศาเซลเซียส
- ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปี 950.4 มิลลิเมตร

3.4 สภาพเศรษฐกิจ

1) การเกษตรกรรม เป็นสาขาวิชาเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับแรกของจังหวัดสุโขทัย

การเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ไดแก่ ข้าวเจ้า ถั่วเหลือง อ้อยโรงงาน ถั่วเขียวผักคำ-ผิวนัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยาสูบและฝ้าย

การปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงโโคเนื้อ โคนม ไก่ เป็ด สุกร กระนือ แพะ แกะ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงโโคเนื้อ โคนม เริ่มนึบนาทากและมีการเลี้ยงเชิงพาณิชย์มากขึ้น

การประมง ส่วนใหญ่เป็นการประมงน้ำจืดตามแหล่งน้ำธรรมชาติ ส่วนการเลี้ยงในบ่อปลาเริ่มนิมากขึ้น แต่ยังเป็นกิจกรรมขนาดเล็ก และลักษณะไร่นาสวนผสม

2) การค้าส่งและค้าปลีก เป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญเป็นอันดับสองของจังหวัดสุโขทัย

3) การบริการและการท่องเที่ยว เป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญเป็นอันดับสาม มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ซึ่งได้รับยกย่องให้เป็นมรดกโลกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานรวมคำแหง(เขหหลวง) อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย และงานเทศกาลประจำปีต่างๆ เช่น ลอยกระทง เพาเทียนเด่นไฟ งานบัวช้างหาดเสี้ยว สรงน้ำโโยหานฯ ฯลฯ

4) การอุดหนุนกรรม เป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอันดับที่สี่ มีโรงงานอุดหนุนจำนวน 685 แห่ง เงินทุน 1,829,640 ล้านบาท จำนวนคนงาน 5,168 คน

3.5 แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร

- จังหวัดสุโขทัย มีที่ทำการประปาส่วนภูมิภาค 7 แห่ง กำลังการผลิตรวมทั้งสิ้น 29,040 ลบ.ม./วัน มีปริมาณการจ่ายน้ำ จำนวน 13,526 ลบ.ม./วัน ผู้ใช้น้ำประปาทั้งหมด 20,316 ราย นอกจากนี้ยังมีระบบประปาหมู่บ้าน 453 แห่ง บ่อน้ำคูล 1,681 แห่ง และถังเก็บน้ำ 1,020 แห่ง

- แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ประกอบด้วยแม่น้ำ ลำคลอง หนองและบึงธรรมชาติ

- แหล่งน้ำชลประทาน

ขนาดใหญ่และขนาดกลางในท้องที่จังหวัดสุโขทัยมีโครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง 9 โครงการ ที่สำคัญได้แก่ โครงการน้ำไดคินมีพื้นที่ชลประทาน 81,000 ไร่

ขนาดเล็ก แหล่งน้ำขนาดเล็ก ได้แก่ โครงการประเกฟฝายน้ำลัน อ่างเก็บน้ำและคลองส่งน้ำ

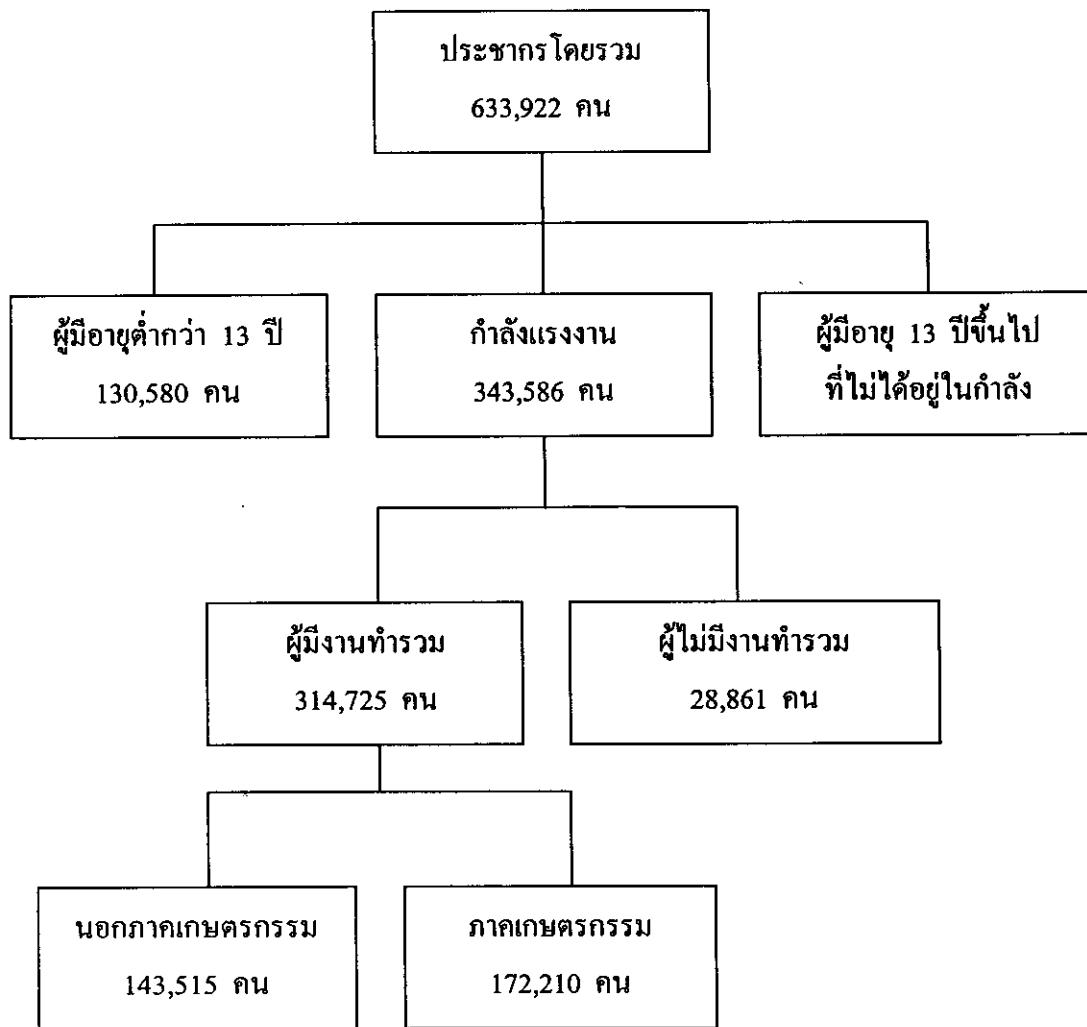
3.6 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสุโขทัย มีเส้นทางในการคมนาคมขนส่งทางถนนต์ ติดต่อระหว่างจังหวัดและอำเภอส่วนใหญ่ทุกเส้นทาง แบ่งเป็นทางหลวงแผ่นดิน 3 สายและทางหลวง

จังหวัด 4 สาย ความยาวถนนทั้งหมดในจังหวัด 3,070.298 กิโลเมตร มีสภาพดี 3,021.579 กิโลเมตร และด้อยรับปรุง 48.719 กิโลเมตร

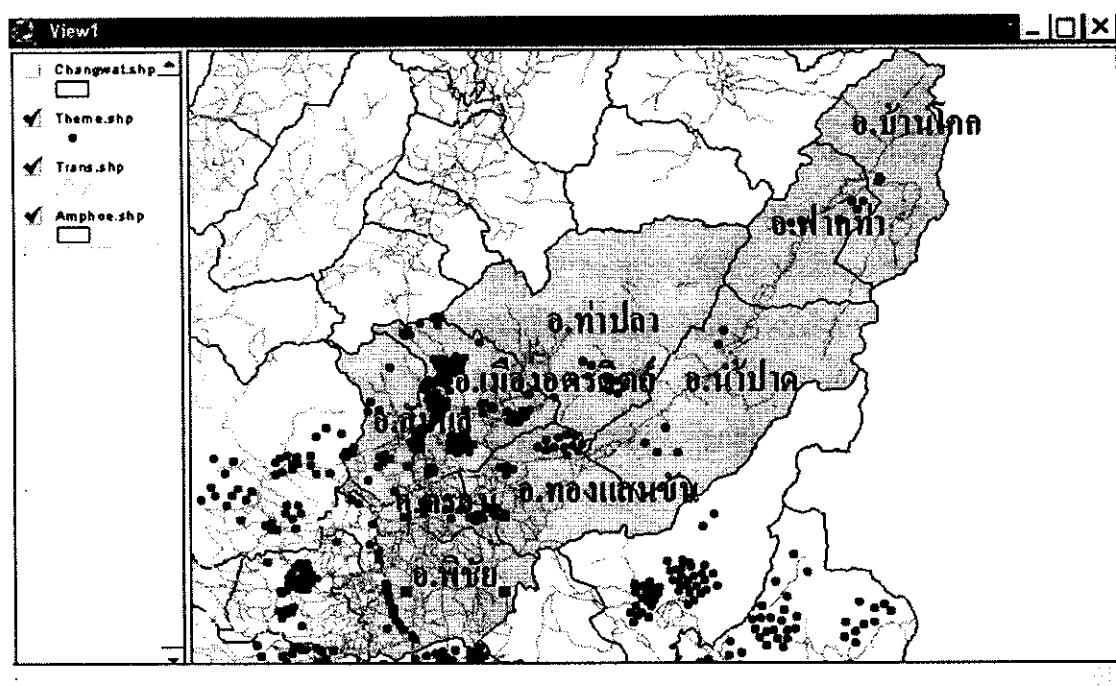
- สถานีรถไฟ 2 แห่ง ที่อำเภอสวารคโลก และอำเภอศรีนคร
- ถนนบินพาณิชย์ 1 แห่ง ที่อำเภอสวารคโลก

ที่มา : <http://www.sukhothai.go.th>

รูปที่ ผ.6 ผังแสดงโครงสร้างกำลังแรงงาน จังหวัดสุโขทัย

ที่มา : สำนักสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสุโขทัย

รูปที่ ผ.7 แผนที่จังหวัดเชียงใหม่

4 สภาพทั่วไปของจังหวัดอุตรดิตถ์

4.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอุตรดิตถ์ตั้งอยู่เขตภาคเหนือตอนล่าง ระหว่างละติจูดที่ 17 องศา 37 ลิปดา และ 19 องศา 30 ลิปดาเหนือ ลองจิจูดที่ 100 องศา 05 ลิปดา และ 101 องศา 11 ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถไฟ 485 กม. และโดยรถยนต์ 491 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 7,838.592 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,899,120 ไร่ มีอาณาเขตติดกับจังหวัด ไกสีเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดแพร่และจังหวัดน่าน

ทิศใต้ ติดกับจังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดพิษณุโลกและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดสุโขทัย

4.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศมี 3 ลักษณะ คือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำ ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การทำเกษตร โดยเฉพาะทางตอนได้ของจังหวัดมีการทำนาถาวรสืบสืบ 3 ครั้ง ที่ราบสูงเชิงเขา เหมาะสมในการปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน ลำไย และมะขามหวาน เขตภูเขาและป่าทางตอนเหนือ ที่มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร โดยมีพื้นที่ป่าไม้ถึงร้อยละ 98.54

4.3 สภาพเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดอุตรดิตถ์ในปี 2546 พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 42,029 บาท เป็นอันดับที่ 10 ของภาคเหนือ และเป็นอันดับที่ 49 ของประเทศไทย โดยประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี 2545 เป็นเงิน 3,966 บาท (รายได้เฉลี่ยต่อหัวในปี 2545 เท่ากับ 38,063 บาท) ในปี 2546 จังหวัดอุตรดิตถ์ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ตามราคาประจำปี เท่ากับ 19,508 ล้านบาท พบว่ารายได้ส่วนใหญ่จาก 16 สาขา จีนอยู่กับสาขาเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นสาขาวิชาส่างและค้าปลีก และอันดับ 3 เป็นสาขาการผลิตอุตสาหกรรม จำแนกตามคำดับสาขาได้ดังนี้

1. สาขาเกษตรกรรม (รวมปัจจุบัน) มูลค่า 4,753 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.4
2. สาขาวิชาส่าง และค้าปลีกมูลค่า 4,204 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.6
3. สาขาวิชาผลิตอุตสาหกรรมมูลค่า 2,640 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.5
4. สาขาวิชาศึกษามูลค่า 1,739 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.9
5. สาขาวิหารราชการแผ่นดินมูลค่า 1,525 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.8
6. สาขาวิการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มูลค่า 822 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.2

7. สาขาวารบริการด้านสุขภาพมูลค่า 760 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.9
8. สาขาวารคณานิตและขนส่งมูลค่า 725 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.7
9. สาขาก่อสร้างมูลค่า 662 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.4
10. สาขาวารไฟฟ้า ก๊าซและประปา มูลค่า 524 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.7
11. สาขาวัสดุทางการก่อสร้าง มูลค่า 482 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.5
12. สาขาอื่น ๆ มูลค่า 672 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.4

ที่มา : กองบัญชีประจำติด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

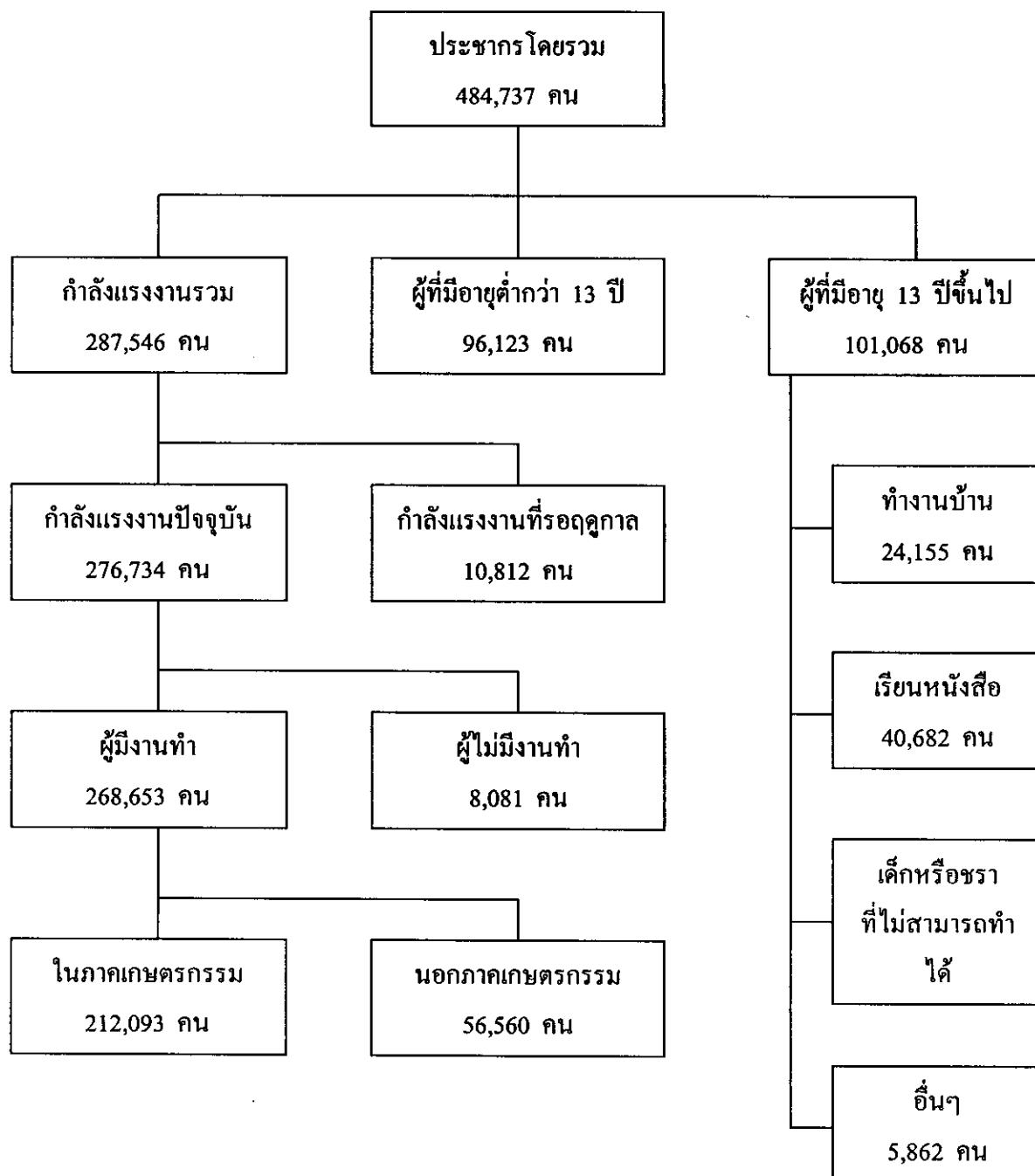
4.4 แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

แหล่งน้ำอุบัติใหม่ แหล่งน้ำขนาดใหญ่ (เช่น สิริกิติ์) มีแม่น้ำนานเป็นแม่น้ำสายหลักและมีฝืนตกชุมชน

4.5 การคณานิตบนส่าง

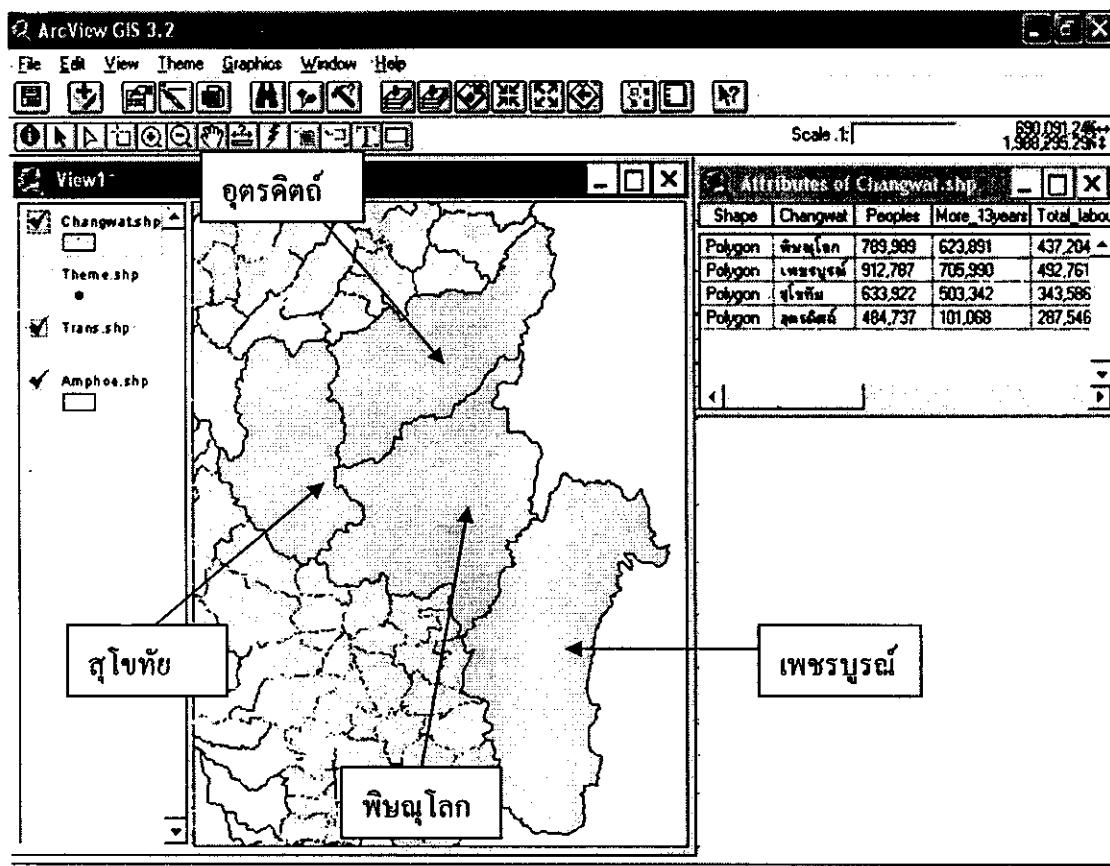
ประตูชื่อรามเกหะเนื้อกับอีสานเนื่องจากมีเส้นทางคณานิตที่สามารถลดการเดินทางจากภาคเหนือไปสู่ภาคอีสานมีระยะทางสั้นกว่า เป็นเส้นทางเดลฯตามแนวชายแดนเส้นทางการค้าชายแดน จากอุดรดิตถ์ ถึง ชายแดนซ่องกู้ อ.บ้านโภก 162 กม. อญ่าห่างเมืองปากลาย เมืองท่าศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำ แม่น้ำโขงของ สปป.ลาว เพียง 33 กม. - ระยะทางจากซ่องกู้ จ.อุดรดิตถ์ ถึง ชายแดน อ.แม่สอด จ.ตาก ระยะทาง 421 กม.

ที่มา : <http://www.uttaradit.go.th>

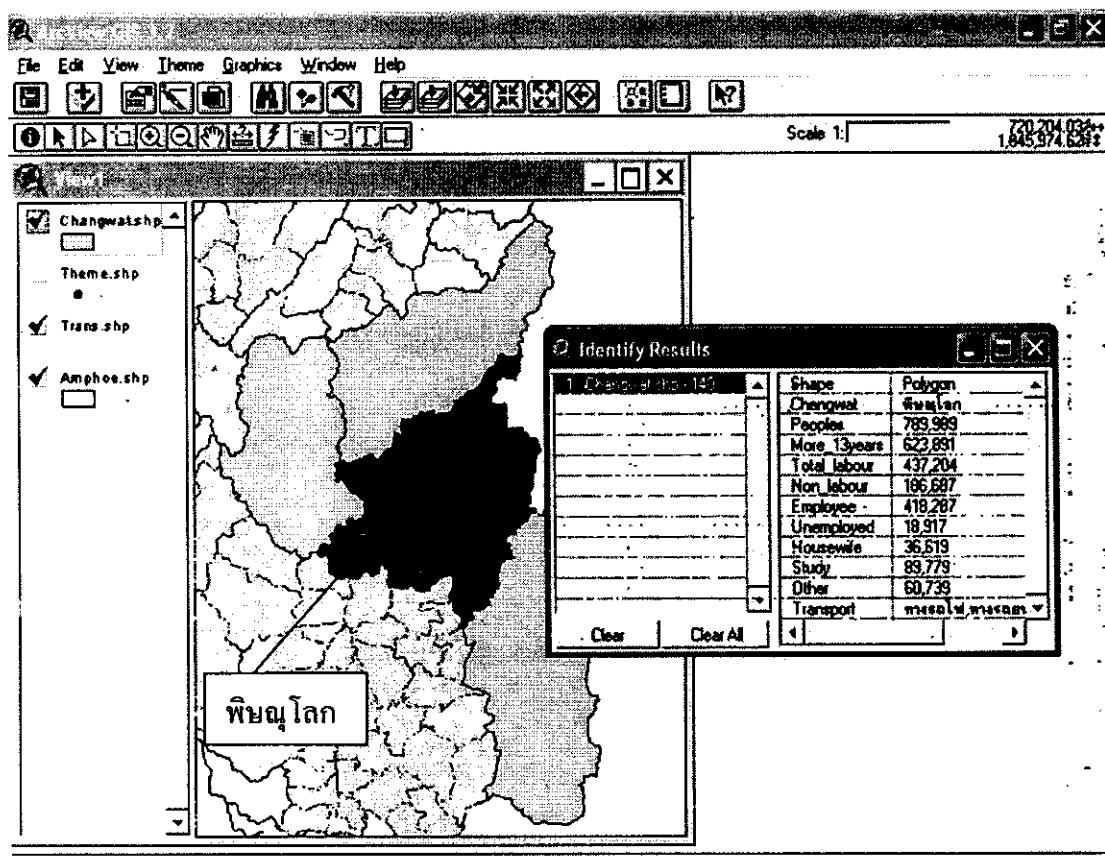

รูปที่ ผ.8 ผังแสดงโครงสร้างกำลังแรงงาน จังหวัดอุตรดิตถ์

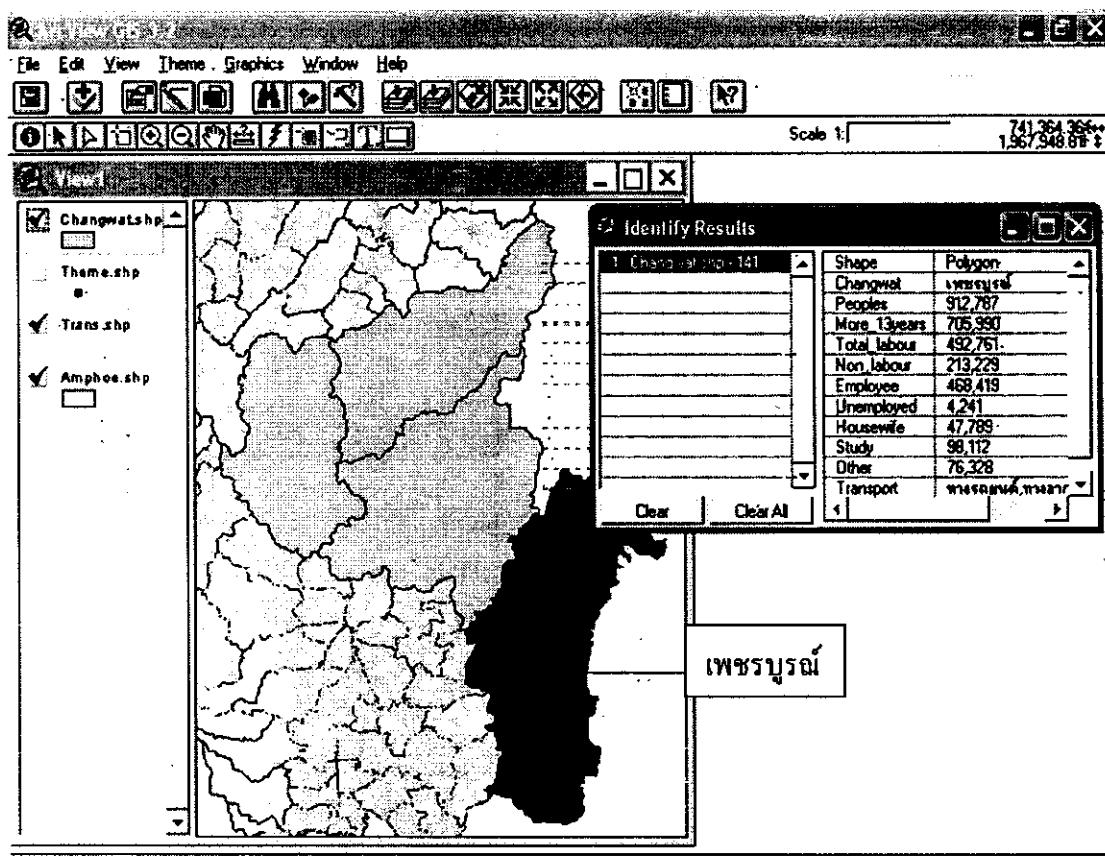
ที่มา : สำนักสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุตรดิตถ์

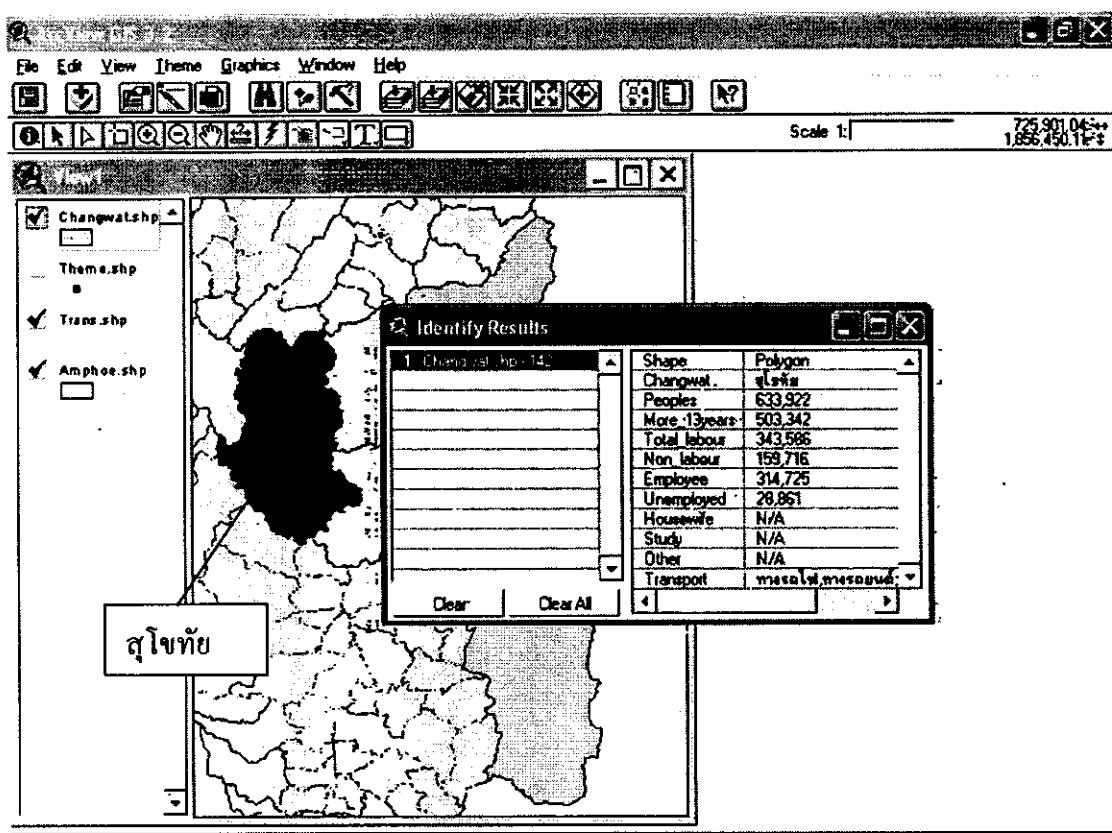
รูปที่ พ.9 ภาพแสดงแผนที่และข้อมูลประชากรด้านแรงงานของแต่ละจังหวัด

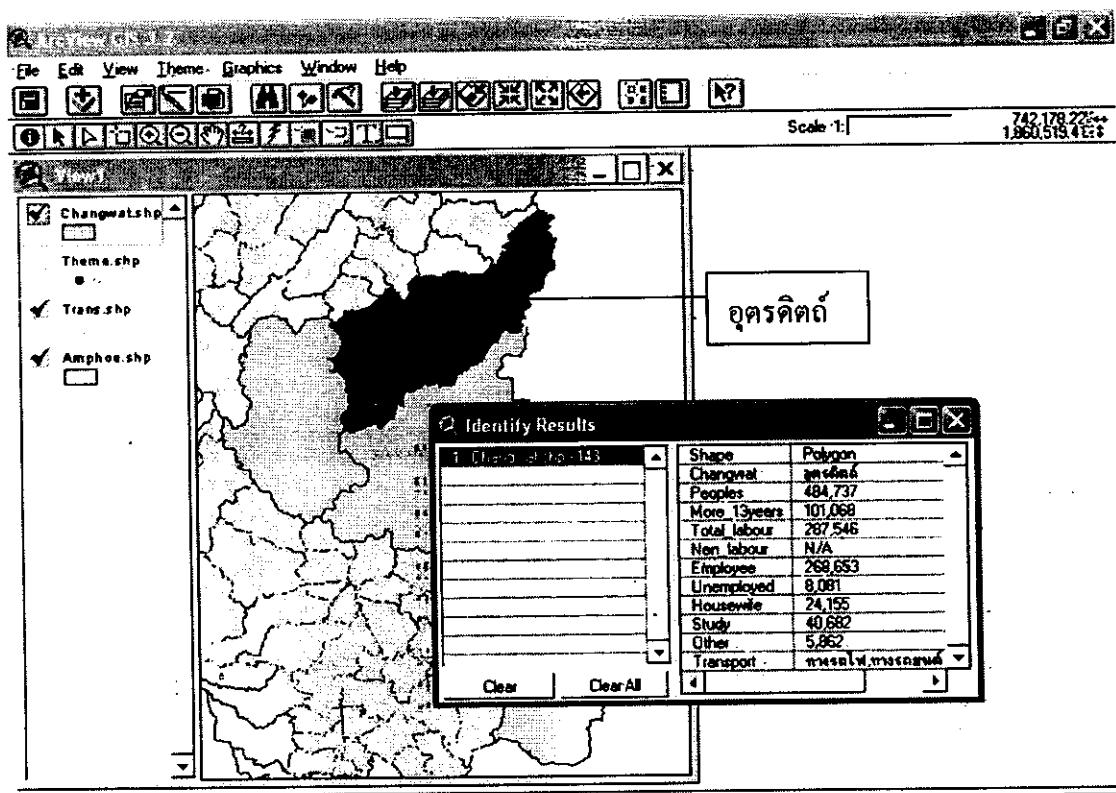
รูปที่ ผ.10 ภาพแสดงแผนที่และข้อมูลประชากรค้านแรงงานของจังหวัดพิษณุโลก

รูปที่ พ.11 ภาพแสดงแผนที่และข้อมูลประชากรด้านแรงงานของจังหวัดเพชรบูรณ์

รูปที่ ผ.12 ภาพแสดงแผนที่และข้อมูลประชากรด้านแรงงานของจังหวัดสุโขทัย

รูปที่ ผ.13 ภาพแสดงแผนที่และข้อมูลประชากรด้านแรงงานของจังหวัดอุตรดิตถ์

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2

1. คุณคิดว่าโครงการวิจัยนี้มีประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2 อย่างไรบ้าง

1. ภาคภาคที่ 2 มีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่หลากหลาย เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร บริการ logistics Cluster
2. โครงการนี้ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความต้องการของภาคที่ 2 ไปยังภาคที่ 1 และภาคที่ 3 ซึ่งจะช่วยให้ภาคที่ 2 สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
3. โครงการนี้จะช่วยให้ภาคที่ 2 สามารถเข้าถึงแหล่งทุน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย สถาบันการศึกษา องค์กรธุรกิจ ฯลฯ ที่มีอยู่ในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ภาคที่ 2 สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีความสามารถในการแข่งขันได้มากขึ้น

2. คุณคิดว่าโครงการวิจัยนี้มีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ควรสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา 1 ใน 3 ภาคที่มีศักยภาพ คือ ภาคที่ 2 ภาคที่ 3 และภาคที่ 1 ให้มากกว่าเดิม ไม่ใช่แค่การขอรับทุน แต่เป็นการสนับสนุนจริงๆ
- ควรจัดทำโครงการฝึกอบรม ให้กับบุคลากร อาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ของภาคที่ 2 ให้มากขึ้น

ลงชื่อ

(นายวิจัย พัฒนา)

ผู้อำนวยการศูนย์ฯ